

PROCESSEN

mot det sovjetfientliga, trotskistiska centrum

Behandlat av Sovjetunionens Högsta
Domstols Militärkollegium
23-30 januari 1937

Fullständigt stenografiskt referat

FÖRLAGSAKTIEBOLAGET ARBETARKULTUR

Rättens sammansättning.

ORDFÖRANDE:

Armé-militärjuristen V. V. Ulrich
Ordförande för Sovjetunionens Högsta Domstols Militärkollegium

BISITTARE :

Kår-militärjuristen J. O. Matulevitj
Vice ordf. för Sovjetunionens Högsta Domstols Militärkollegium
Divisions-militärjuristen N. M. Rytjkov
Ledamot av Sovjetunionens Högsta Domstols Militärkollegium

SEKRETERARE:

Militärjuristen av 1:a rangen A. F. Kostjusjko

STATSÅKLAGARE:

A. J. Vysjinski
Sovjetunionens allmänna åklagare

FÖRSVARSADVOKATER:

I. D. Braude, N. V. Kommodov, S. K. Kasnatjejev
Medlemmar av Moskvas försvarsadvokaters kollegium

Förmiddagssammanträdet den 23 januari 1937.

Sammanträdet öppnades kl. 12,5 den 23 januari 1937.

Rättens kommandant: Rätten inträder, jag ber de närvarande resa sig.

Rättens ordförande kamrat Ulrich: Jag förklarar rättsförhandlingarna vid Sovjetunionens Högsta domstols Militärkollegium öppnade.

Till behandling föreligger målet mot de anklagade: Pjatakov, Radek, Sokolnikov, Serebrjakov, Livschitz, Muralov, Drobnis, Boguslavski, Knjasev, Rataitjak, Norkin, Sjestov, Stroilov, Turok, Hrasje, Pusjin och Arnold för fosterlandsförräderi, spioneri, diversionsdåd och förberedelse av terroristdåd, d. v. s. till brott mot art. 58 1-a, 58 — 8, 58 — 9 och 58 — 11 av Ryska Federativa Socialistiska Sovjetrepublikens strafflag.

På ordförandens uppmaning meddelar sekreteraren, att alla i föreliggande mål anklagade befinner sig på de anklagades bänk. De som vittnen inkallade: D. P. Buhartsev, V. G. Romm, F. F. Loginov, L. E. Tamm, A. M. Stein befinner sig i vittnenas rum.

I egenskap av sakkunniga har dessutom i målet inkallats: ingenjörerna P. A. Lekus, B. N. Pokrovski och J. M. Monosovitj, vilka befinner sig i rättssalen.

Ordföranden: Anklagade Pjatakov, Jurij (Georg) Leonidovitj : född 1890, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Pjatakov: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Sokolnikov, Grigorij Jakovlevitj, född 1888, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Sokolnikov: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Radek, Karl Bernhardovitj, född 1885, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Radek: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Serebrjakov, Leonid Petrovitj, född 1888, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Serebrjakov: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Livschitz, Jakob Abramovitj, född 1896, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Livschitz: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Muralov, Nikolaj Ivanovitj, född 1877, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Muralov: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Drobnis, Jakob Naumovitj, född 1891, har ni fått kopia av anklagelseakten:

Drobnis: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Boguslavski, Mikael Solomonovitj, född 1886, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Boguslavski: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Knjasev, Ivan Alexandrovitj, född 1893, har ni fått kopia av anklagelseakten:

Knjasev: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Rataitjak, Stanislav Antonovitj, född 1894, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Rataitjak: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Norkin, Boris Osipovitj, född 1895, har ni fått kopia av anklagelseakten:

Norkin: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Anklagade Sjestov, Alexej Alexandrovitj, född 1896, har, ni fått kopia av anklagelseakten?

Sjestov: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Anklagade Stroilov, Mikael Stepanovitj, född 1899, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Stroilov: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Anklagade Turok, Josef Dmitrievitj, född 1900, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Turok: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Anklagade Hrasje, Ivan Josefovitj, född 1886, har, ni fått kopia av anklagelseakten?

Hrasje: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Anklagade Pusjin, Gabriel Jefremovitj, född 1896, har ni fått kopia av anklagelseakten?

Pusjin: Ja, jag har fått den.

Ordföranden: Anklagade Arnold, Valentin Volfridovitj, alias Vasiljev, Valentin Vasiljevitj. Vilket är ert verkliga namn, Vasiljev eller Arnold?

Arnold: Vasiljev.

Ordföranden: Namn och fadersnamn?

Arnold: Valentin Vasiljevitj.

Ordföranden: Född 1894?

Arnold: Ja.

Ordföranden: Har ni fått kopia av anklagelseakten? *Arnold:* Jag har fått den.

Ordföranden: Jag meddelar rättens sammansättning: ordförande: Militärkollegiets ordförande, armé-militärjuristen V. V. Ulrich, bisittare: kår-militärjuristen I. O. Matulevitj och divisions-militärjuristen N. M. Rytjkov. Finnes invändningar mot rättens sammansättning? (Inga invändningar göres.)

Som statsåklagare fungerar Sovjetunionens allmänna åklagare, kamrat *A. J. Vysjinski*.

Anklagade Knjasev försvaras av medlemmen av försvarsadvokaternas kollegium Braude, anklagade Pusjin försvaras av medlemmen av försvarsadvokaternas kollegium Kommodov, anklagade Arnold försvaras av medlemmen av försvarsadvokaternas kollegium Kasnatjev.

Vid överlämnandet av anklagelseakten har de anklagade: Pjatakov, Radek, Sokolnikov, Serebrjakov, Livschitz, Muralov, Drobnis, Boguslavski, Rataitjak, Norkin, Sjestov, Stroilov, Turok och Hrasje avstått från försvarsadvokater och förklarat, att de kommer att försvara sig själva. Jag anser det vara nödvändigt att för andra gången ställa de av mig uppräknade anklagade, vilka tidigare avstått från försvar, frågan om försvar. (Vändande sig till de anklagade.) Kanske någon av er har ändrat mening och önskar en försvarsadvokat?

Vysjinski: Jag ber er fråga var och en särskilt.

Ordföranden: Anklagade Pjatakov, önskar ni en försvarsadvokat?

Pjatakov: Nej.

Ordföranden: Anklagade Sokolnikov, önskar ni en försvarsadvokat?

Sokolnikov: Nej.

Ordföranden: Anklagade Radek, önskar ni en försvarsadvokat?

Radek: Nej.

Ordföranden: Anklagade Serebrjakov, önskar ni en försvarsadvokat?

Serebrjakov: Nej.

Ordföranden: Anklagade Livschitz, önskar ni en försvarsadvokat?

Livschitz: Nej.

Ordföranden: Anklagade Muralov, önskar ni en försvarsadvokat?

Muralov: Nej.

Ordföranden: Anklagade Drobnis, önskar ni en försvarsadvokat?

Drobnis: Nej.

Ordföranden: Anklagade Boguslavski, önskar ni försvarsadvokat?

Boguslavski: Nej.

Ordföranden: Anklagade Rataitjak, önskar ni en försvarsadvokat?

Rataitjak: Nej.

Ordföranden: Anklagade Norkin, önskar ni en försvarsadvokat?

Norkin: Nej.

Ordföranden: Anklagade Sjestov, önskar ni en försvarsadvokat?

Sjestov: Nej.

Ordföranden: Anklagade Stroilov, önskar ni en försvarsadvokat?

Stroilov: Nej.

Ordföranden: Anklagade Turok, önskar ni en försvarsadvokat?

Turok: Nej.

Ordföranden: Anklagade Hrasje, önskar ni en försvarsadvokat?

Hrasje: Nej.

Ordföranden: Jag upplyser de anklagade, vilka avstått från försvar, om att de, vid sidan av andra rättigheter för de anklagade, varom jag genast skall upplysa dem, äger rätt att hålla försvarstal efter allmänna åklagarens tal.

Jag upplyser alla de anklagade om, att de har rätt att ställa frågor till vittnena, till de sakkunniga och till de andra anklagade, ävensom att avge förklaring till varje fråga, som kommer att bli föremål för rättens undersökning.

Har statsåklagaren någon anhållan att göra?

Vysjinski: Nej.

Ordföranden: Försvarsadvokaterna?

Försvaret: Nej.

Ordföranden: Har de anklagade någon anhållan att göra beträffande inkallande av vittnen eller införskaffande av några slags dokument, till målet? De anklagade: Nej.

Ordföranden: Kamrat sekreterare, läs upp anklagelseakten.

Rättens sekreterare, kamrat Kostjusjko läser upp anklagelseakten.

Anklagelseakt

i målet mot J. L. Pjatakov, K. B. Radek, G. J. Sokol ni k o v, L. P. Serebrjakov, N. I. Muralov, J. A. Livschitz, J. N. Drobnis, M. S. Boguslavski, I. A. Knjasev, S. A. Rataitjak, B. O. Norkin, A. A. Sjestov, M. S. Stroilov, J. D. Turok, I. J. Hrasje, G. E. Pusjin och V. V. Arnold, vilka äro anklagade för fosterlandsförräderi, spioneri, diversion, skadegörelse och förberedelse till terrordåd, d. v. s. till brott mot §§ 58-1—a, 58-8, 58-9 och 58-11 av Ryska Socialistiska Federativa Sovjetrepublikens strafflag.

Vid undersökningen i målet mot det förenade trotskistisk-sinovjeviska terroristcentrum, vars deltagare dömdes av Sovjetunionens Högsta domstols Militärkollegium den 24 augusti 1936, blev det fastställt, att vid sidan av ovannämnda centrum existerade ett s. k. reservcentrum, som bildats enligt direkt anvisning av L. D. Trotski för den händelse att det trotskistisk-sinovjeviska blockets brottsliga verksamhet skulle komma att avslöjas av sovjetmaktens organ. De dömda medlemmarna av det förenade trotskistisk-sinovjeviska centrum, Sinovjev, Kamenjev o. a. hade påvisat, att reservcentrum bestod av de för sin tidigare trotskistiska verksamhet kända J. L. Pjatakov, K. B. Radek, G. J. Sokolnikov och L. P. Serebrjakov.

Genom den förberedande rannsakingen i föreliggande mål har fastställts, att det s. k. reservcentrum i verkligheten var ett parallellt trotskistiskt centrum, som organiserats och som verkade enligt direkta anvisningar av den i emigration befintliga L. D. Trotski.

Sin brottsliga verksamhet utvecklade det trotskistiska parallellcentrum allra aktivast efter det skändliga mordet på Sergej Mironovitj Kirov och därpå följande krossande av det trotskistisk-sinovjeviska centrum.

Parallellcentrum ställde sig som huvuduppgift att med våldsmedel störta sovjetregeringen i syfte att förändra den i Sovjetunionen bestående samhälls- och statsordningen. L. D. Trotski, och enligt hans anvisningar det trotskistiska parallellcentrum, strävade efter att tillskansa sig makten med hjälp av utländska stater för att återupprätta kapitalistiska förhållanden i Sovjetunionen.

Dessa förrådiska planer mot Sovjetunionen har L. D. Trotski utförligast framlagt i ett direktivbrev till det trotskistiska parallellcentrum, vilket anklagade K. B. Radek erhöi i december 1935.

Anklagade Radek uttalade med anledning härav vid förhöret den 22 december 1936: »Man måste förstå, skrev Trotski, att en regering av blocket ej kommer att kunna hålla sig vid makten och bevara freden utan att Sovjetunionens sociala struktur i viss mån måste anpassas till de kapitalistiska makterna...

Om det tyska och japanska kapitalet får tillstånd att exploatera Sovjetunionen, kommer det att skapa stora kapitalistiska intressen på sovjetterritoriet. Dessa kommer att draga till sig de skikt

på landsbygden, som ej övervunnit den kapitalistiska psykologin och som är missnöjda med kollektivbruken. Tyskarna och japanerna kommer att kräva av oss att atmosfären på landsbygden lättas, därför måste man gå med på eftergifter och tillåta upplösning av kollektivbruken eller utträde ur kollektivbruken.» (Band 5, s. 142, 143 i handlingarna.)

Och vidare:

»Pjatakov och jag kom till slutsatsen, att detta direktiv drar summan av blockets arbete, att det sätter pricken på alla 'i', då det i den mest skärpta form reser frågan om att det trotskistisk-sinovjevskas blockets makt under alla omständigheter endast kan vara den kapitalistiska restaurationens makt.» (b. 5, s. 146.)

Då anklagade Pjatakov återgav innehållet i ett samtal med L. Trotski, som, ägde rum nära Oslo i december 1935,- påvisade han i sin tur, att L. Trotski krävt aktivisering av den trotskistiska organisationens diversions-, skadegörelse- och terrorverksamhet i Sovjetunionen samt betonat, att det till följd av överenskommelserna med de kapitalistiska staterna vore nödvändigt att, som han uttryckte sig, retirera till kapitalismen. Enligt anklagade Pjatakovs utsago hade L. D. Trotski yttrat :

»Det betyder, att det blir nödvändigt att retirera. Det måste man bestämt inse. Retirera till kapitalismen. Hur pass långt och i vilket omfång, det är svårt att säga nu — det kan konkretiseras först efter maktövertagandet.» (b. 1, s. 269.)

Att det trotskistiska parallellcentrums program var ett program för kapitalismens återupprättande i Sovjetunionen, påvisade anklagade - G. J. Sokolnikov vid förhöret den 30 november 1936:

»Detta program förutsåg förkastandet av industrialiserings- och kollektiviseringspolitiken samt som resultat av detta förkastande ett uppsving av kapitalismen på landsbygden på basen av småbruket, vilket i förening med de kapitalistiska elementen i industrin skulle komma att utveckla sig till en kapitalistisk restauration i Sovjetunionen.

... Alla medlemmarna i centrum enades i erkännandet av att det under nuvarande förhållanden ej kan finnas något annat program och att det vore nödvändigt att realisera just detta blockets program.» (b. 8, s. 225.)

Utgående från dessa programbestämmelser inlät sig L. D. Trotski och hans medbrottslingar från parallellcentrum i underhandlingar med utländska staters agenter i syfte att störta sovjetregeringen med hjälp av militär intervention.

Som grundval för dessa förrådiska underhandlingar framförde L. D. Trotski och parallellcentrum följande: privatkapitalet får tillstånd att utvecklas i Sovjetunionen, kollektivbruken upplöses, sovjetbruken likvideras, en hel rad sovjetföretag utlämnas i koncession åt utländska kapitalister och dessa utländska stater beviljas andra ekonomiska och politiska fördelar, ända till avträdelse av delar av sovjetterritoriet.

Härom skrev L. D. Trotski, enligt anklagade K. Radeks ord, i ovannämnda brev till K. Radek följande :

»Det vore absurt att tro, att man skulle kunna komma till makten utan att ha förvissat sig om en gynnsam inställning av de viktigaste kapitalistiska regeringarna, särskilt de mest aggressiva, som de nuvarande regeringarna i Tyskland och Japan. Det är absolut nödvändigt att redan nu ha kontakt och överenskommelse med dessa regeringar ...» (b. 5, s. 140.)

Det har fastställts genom undersökningen, att L. D. Trotski inledde underhandlingar med en av ledarna för det tyska nationalsocialistiska partiet om gemensam kamp mot Sovjetunionen.

Som anklagade Pjatakov uttalat, meddelade L. Trotski i ett samtal med honom i december 1935, att han som resultat av dessa underhandlingar slutit överenskommelse med en angiven ledare för det nationalsocialistiska partiet på följande villkor:

- »1. att i allmänhet garantera ett gynnsamt förhållande till den tyska regeringen och erforderligt samarbete med den i de viktigaste frågorna av internationell natur;
  2. samtycka till territoriella avträdelser;
  3. tillåta tyska företagare att i form av koncessioner eller i andra former exploatera sådana företag i Sovjetunionen, som utgör nödvändiga ekonomiska komplement till Tysklands hushållning(det var, fråga om järnmalm, manganmalm, nafta, guld, trä o. s. v.);
  4. upprätta sådana förhållanden i Sovjetunionen, som är förmånliga för tyska privatföretags, verksamhet;
  5. under kriget utveckla aktiv diversionsverksamhet på militära företag och vid fronten.
- Denna diversionsverksamhet bör dessutom bedrivas enligt Trotskis, av den tyska generalstaben godkända anvisningar.

Dessa grundsatser för överenskommelsen hade, enligt vad Trotski meddelade, blivit slutgiltigt utarbetade och godkända vid ett sammanträffande mellan Trotski och Hitlers ställföreträdare Hess.

På samma sätt har Trotski, som han påstod, en fullkomligt ordnad förbindelse med ... regeringen.» (b. 1, s. 267, 268.)

Om karaktären av denna överenskommelse och om de territoriella avträdelsernas omfång meddelade L. Trotski i sitt brev till anklagade Radek i december 1935.

I detta brev skrev L. Trotski, enligt anklagade K. Radeks utsaga följande:

»... Vi måste oundvikligen gå med på territoriella avträdelser. Åt Japan måste vi avträda Stilla-havsområdet och Amurområdet, och åt Tyskland Ukraina.

Tyskland behöver råvaror, livsmedel och avsättningsmarknad. Vi måste tillåta det att delta i utvinningen av järnmalm, manganmalm, guld, nafta och apatit samt förbinda oss att på utsatt tid leverera de livsmedel och fettämnen till priser, som ligger under priserna på världsmarknaden.

Vi måste avstå Sahalin-naftan åt Japan och garantera det leverans av nafta i händelse av krig med Amerika. Vi måste även tillåta det att delta i guldutvinningen. Vi måste samtycka till Tysklands krav att ej motverka det vid annekteringen av Donauländerna och Balkan, samt ej störa Japan vid annekteringen av Kina ...» (b. 5, s. 142, 144.)

Ej inskränkande sig till personliga underhandlingar med representanter för utländska stater, anvisade L. Trotski medlemmarna av parallellcentrum att upprätta förbindelser med dessa staters representanter i Sovjetunionen.

Enligt anklagade Pjatakovs utsago krävde L. Trotski i sina brev till parallellcentrum:

».... av Radek och Sokolnikov, vilka hade erforderliga möjligheter, att de här skulle anknyta nödvändig kontakt med makternas officiella representanter och understödja det som han, Trotski, praktiskt genomför.» (b. 1, s. 257.)

I överensstämmelse med detta direktiv av L. D. Trotski upprättade anklagade K. Radek och G. Sokolnikov kontakt med representanter för dessa samma stater.

Härom uttalade anklagade Radek vid förhöret den 4 december 1936:

»... Trotskis påstående att han hade kontakt med representanterna för ... regeringen var inte bara tomt prat. Härom kunde jag övertyga mig genom samtal, som jag hade på diplomatiska mottagningar åren 1934-35 med militärattachén herr .... och med pressattachén vid tyska legationen, herr .... en synnerligen väl underrättad representant för Tyskland. Båda lät mig i försiktig form förstå, att ... regeringen står i kontakt med Trotski.

Och vidare :

»Jag sade herr K. att det vore fullkomligt fåfängt att vänta eftergifter av den nuvarande regeringen och att ... regeringen kan räkna med eftergifter av »realpolitikerna i Sovjetunionen» d. v. s. av blocket, då det senare kommer till makten.» (b. 5, s. 119, 121.) Även anklagade Sokolnikov har erkänt att han, utnyttjande sin tjänsteställning som ställföreträdare för folkkommissarien för utrikesärenden, enligt L. D. Trotskis anvisningar förde hemliga underhandlingar med representanterna för en utländsk stat.

Anklagade Sokolnikov yttrade:

Vid slutet av ett av de officiella samtal, som ägde rum i mitt arbetsrum, då herr .... och legationssekreteraren stod i begrepp att gå, dröjde herr .... något.

De båda tolkarna hade just då lämnat arbetsrummet. Användande sig härav frågade mig herr ....., då jag följde honom till dörren och utbytte några fraser med honom : »Känner Ni till att hr Trotski gjort min regering en del förslag?»

Jag svarade: »Ja, jag har fått meddelande härom.»

Herr .... frågade : »Hur bedömer Ni dessa förslag?»

Jag svarade: »Jag anser dessa förslag vara ytterst allvarliga?» Då frågade herr ... »Är det endast Er personliga mening?» Jag svarade: »Nej, det är även mina vänners mening.» (b. 8, s. 235, 236.)

Sina största förhoppningar på makttillträdet satte L. D. Trotski och hans medbrottslingar i Sovjetunionen till Sovjetunionens nederlag i ett förestående krig med de imperialistiska staterna. I överensstämmelse härmed försökte L. D. Trotski och parallellcentrum att genom anklagade Radek och Sokolnikov i underhandlingarna med de utländska staternas agenter på allt sätt påskynda dessa staters militära angrepp mot Sovjetunionen.

Detta bekräftas av alla de anklagades uttalanden i föreliggande mål.

Så anförde anklagade Radek vid förhöret den 22 december 1936 följande ställe ur ett brev av L. D. Trotski till honom :

»Det måste erkännas att blocket reellast kommer att ställas inför maktfrågan först till följd av Sovjetunionens nederlag i ett krig. Härtill måste blocket energiskt förbereda sig ... Då huvudvillkoret för trotskisternas makttillträde — ifall det ej kan uppnås med hjälp av terror — vore ett nederlag för Sovjetunionen; så bör sammandrabbningen mellan Sovjetunionen och Tyskland påskyndas i den mån det är möjligt.» (b. 5, s. 143, 117.)

L. D. Trotski och hans medbrottslingar i Sovjetunionen ansåg det vara nödvändigt att under ett förestående krig aktivt taga ställning för nederlaget och på allt sätt bistå de utländska interventionsmakterna i deras kamp mot Sovjetunionen.

Så yttrade exempelvis anklagade Pjatakov, då han återgav innehållet i ett samtal med L. Trotski i närheten av Oslo i december 1935, följande:

»Vad kriget beträffar, så uttalade sig Trotski synnerligen tydligt. Ett krig är ur hans synpunkt oundvikligt under den närmaste tiden. Han, Trotski, anser det vara absolut nödvändigt att i detta krig bestämt taga ställning för nederlaget. Han anser att blockets makttillträde ovillkorligen kan påskyndas genom ett militärt nederlag för Sovjetunionen.» (b. 1, s. 258.)

I överensstämmelse med denna plan att förbereda Sovjetunionens 'nederlag för att tillskansa sig makten, utvecklade L. D. Trotski, J. Pjatakov, K. Radek, G. Sokolnikov, L. Serebrjakov, J. Livschitz och, de övriga i detta mål anklagade en skadegörelse-, diversions-, spioneri- och terrorverksamhet, som var inriktad på att undergräva vårt fosterlands ekonomiska och militära makt, och gjorde sig sålunda skyldiga till en rad ytterst svåra statsförbrytelser.

Det har fastställts genom undersökningen, att ett antal av de i föreliggande mål anklagade: Turok, Knjasev, Rataitjak, Sjestov, Stroilov, Hrasje och Pusjin enligt L. Trotskis direkta anvisningar och under omedelbar ledning av trotskistiska parallellcentrum stått i direkt förbindelse med tyska och japanska spioneriorgans diversionsagenter, att de systematiskt bedrivit spioneri till förmån för Tyskland och Japan samt förövat en rad skadegörelse- och diversionsdåd mot den socialistiska industrins och järnvägstrafikens företag, särskilt sådana företag, som är av vikt för försvaret.

Denna spioneri-, diversions- och skadegörelseverksamhet har ovannämnda anklagade, i enlighet med de överenskommelser, som trotskisterna hade på denna punkt, förövat tillsammans med utländska spioner.

Så bekräftade exempelvis anklagade Radek Pjatakovs uttalande och förklarade vid förhöret den 22 december 1936, att en av punkterna den överenskommelse, som Trotski fick till stånd med representanten för tyska nationalsocialistiska partiet, var förpliktelsen att under ett krig av Tyskland mot Sovjetunionen ... taga ställning för nederlaget, forcera diversionsverksamheten, särskilt på företag, som är av vikt för försvaret ... gå tillväga enligt Trotskis av tyska generalstaben godkända anvisningar.» (b. 5, s. 152.)

Förverkligande de förpliktelser, som det påtagit sig gentemot Tysklands och Japans representanter, organiserade trotskistiska parallellcentrum diversions- och skadegörargrupper vid en rad industriföretag i Sovjetunionen och inom järnvägsväsendet, vilka fick till uppgift att föröva diversions- och skadegörelsedåd.

Anklagade Pjatakov uttalade vid förhöret den 4 januari 1937:

»Jag rekommenderade mitt folk (och gjorde det även själv) att ej splittra sig i sitt skadegörelsearbete, att koncentrera sin uppmärksamhet på industrins viktigaste storföretag, vilka är av betydelse för försvaret och för hela unionen.

På denna punkt handlade jag i enlighet med L. Trotskis direktiv : »Tillfoga kännbara slag på de känsligaste ställena». (b. 1, s. 287.)

I enlighet med denna bestämmelse av anklagade J. Pjatakov, förövade de av parallellcentrum organiserade grupperna en rad diversions- och skadegörelsedåd på industriföretag och inom järnvägsväsendet.

Som det fastställdes vid rättegången i målet mot den trotskistiska diversionsgruppen i Kemerovogruvan den 19-22 november 1936, organiserades exempelvis explosionen i »Centralschaktet», vilken hade till följd att 10 arbetare dödades och 44 svårt sårades, enligt anvisning av anklagade Drobnis.

(Se de till föreliggande mål bilagda materialen och dokumenten rörande den rättsliga undersökningen i Kemerovoprocessen den 19-22 november 1936.)

På kväve-konstgödningskombinatet i Gorlovka organiserades under anklagade Rataitjaks ledning tre diversionsdåd, däribland två explosioner, som medförde förlust av människoliv och förorsakade staten oerhörda materiella skador.

Liknande diversionsdåd har på Rataitjaks uppdrag utförts av medlemmar i den trotskistiska organisationen även på andra kemiska företag i Sovjetunionen (Voskresenska kemiska kombinatet och Nevafabriken.)

Att dessa explosioner var diversionsdåd är fastställt genom utlåtande av speciella tekniska experter och genom de anklagade Rataitjaks, Pusjins och Hrasjes egna bekännelser (b. 40, s. 30, 39, 50.) (Se de tekniska experternas utlåtanden.)

Aktivast har diversions- och skadegörelseverksamheten inom järnvägsväsendet utförts av de i föreliggande mål anklagade: J. A. Livschitz, J. D. Turok, I. A. Knjasev och M. S. Boguslavski.

Så har anklagade Knjasev på direkt uppdrag av trotskistiska parallellcentrum organiserat och utfört en rad tågurspårningar, huvudsakligen av militärtåg, vilka kostade betydande förluster av människoliv. De allvarligaste av dessa tågurspårningar är följande:

- a) urspårningen av militärtåget på stationen »Sjumiha» den 27 oktober 1935, varvid 29 rödarmister dödades och 29 rödarmister sårades ;
- b) tågurspårningen på banan »Jahino—Ust—Katav» i december 1935;
- c) tågurspårningen på banan »Jedinover—Berdjajs» i februari 1936.

Urspårningen av militärtågen organiserade anklagade Knjasev ej endast på anvisning av parallellcentrum och i synnerhet av ledaren för diversions- och skadegörelseverksamheten inom järnvägstrafiken, anklagade Livschitz, utan även på direkt uppdrag av agenten för den japanska spionagetjänsten, hr X.

Härom uttalade anklagade Knjasev vid förhöret den 14 december 1936:

»Vad beträffar spioneriverksamheten och försöken att tillfoga Röda armén ett slag genom att arrangera tågurspårningar av militärtåg genom förlust av människoliv, så åtog jag mig detta arbete först sedan jag utrett den trotskistiska organisationens inställning till spioneri- och diversionsverksamheten mot Röda armén till förmån för den japanska spioneritjänsten.

Uppdraget att utveckla diversions- och skadegörelseverksamhet inom järnvägstrafiken och att organisera tågurspårningar utförde jag till punkt och pricka, d. v. s. i denna fråga sammanföll

den japanska spionagetjänstens uppdrag helt med det uppdrag jag något tidigare erhållit av den trotskistiska organisationen.» (b. 32, s. 61, 57.)

Om samarbetet med den japanska spionagetjänstens agenter har även anklagade J. D. Turok uttalat sig. (b. 23, s. 106.)

Vid förövandet av diversionsdåd i samverkan med agenterna för utländska spionageorgan, då de organiserade tågurspårningar, explosioner och brandanläggningar i gruvor och industriföretag, skydde de i föreliggande mål anklagade ej de skändligaste kampmedel, de gick medvetet och väl övervägt in för att föröva sådana vidunderliga förbrytelser som att förgifta och mörda arbetare, i det de strävade efter att provocera arbetarna till missnöje mot sovjetmakten.

Så yttrade anklagade Pjatakov vid förhöret den 4 december 1936 härom:

»Vi räknade med att ifall det bleve nödvändigt att tillgripa diversionsdåd för skadegörelseplanernas realiserande — förlust av människoliv kommer att vara ofrånkomliga. Vi räknade härmed och ansåg det vara Oundvikligt.» (b. 1, s. 196, 197.)

Ändå mera cyniskt uttalade sig anklagade Drobnis härom:

»Det är t. o. m. bättre, om människoliv offras vid gruvan, ty det kommer utan tvivel att väcka förbittring bland arbetarna, och det är just vad vi behöver.» (b. 13, s. 66.)

Att dessa folkfiender medvetet gick in för att offra talrika människoliv, då de organiserade diversionsdåd, bevisar även följande uttalande av anklagade Knjasev av den 26 december 1936:

»Livschitz gav det speciella uppdraget att organisera och utföra en rad diversionsdåd (explosioner, tågurspårningar eller förgiftningar), vilka skulle medföra stora förluster av människoliv.» (b. 32, s. 92.)

Liknande uttalanden har även anklagade J. D. Turok gjort. (b. 23, s. 73.)

Genom att organisera explosioner, brandanläggningar, tågurspårningar o. s. v. skulle det trotskistiska centrum och de diversions-grupper på företagen och inom järnvägstrafiken, som stod under dess ledning, utföra ett särskilt aktivt förstörelsearbete på industriföretagen och inom järnvägstrafiken under ett krig, då dessa vidunderliga förrädardåd skulle komma att tillfoga Sovjetunionens försvarsduglighet särskilt kännbara slag.

Så gav anklagade Pjatakov anklagade Norkin anvisning om att förbereda mordbrand på kemiska kombinatet i Kemerovo i det ögonblick krig skulle utbryta.

Förhörd härom uttalade J. L. Pjatakov följande:

»Ja, jag bekräftar det. Jag gav verkligen Norkin ett sådant uppdrag. Det var kort efter mitt sammanträffande med Trotski, då han ställde mig inför frågan om nödvändigheten att vid ett krigsutbrott genomföra diversionsdåd på försvarsindustrins företag. Det var just i samband härmed jag talade med Norkin om att man måste förutse möjligheten att utföra ett sådant diversionsdåd i Kemerovo.» (b. 1, s. 309.)

Anklagade Knjasev uttalade i sin tur vid förhöret den 14 december 1936, att han enligt överenskommelse med parallellcentrum mottog uppdraget av agenten för japanska spionagetjänsten herr X att i händelse av krigsutbrott:

»... organisera brandanläggningar mot militärdepåer, utspisningsställen och sanitetspunkter.» (b. 32, s. 68.)

Ett ändå ohyggligare uppdrag, som var riktat mot sovjetfolket, mottog anklagade Knjasev av samma agent för japanska spionagetjänsten, herr X:

»... särskilt skarpt ställde japanska spionagetjänsten frågan om att använda bakteriologiska medel vid ett krigsutbrott för att med akut verkande bakterier infektera vagnar, avsedda för trupptransport, ävensom truppernas utspisningsställen och sanitetspunkter.» (b. '32, s. 68.)

Anklagade Knjasevs brottsliga förbindelse med japanska spionagetjänsten har fastställts ej endast genom Knjasevs egen bekännelse, utan även genom hos honom funnen korrespondens med hr X och genom fotografier (hr X brev med anteckningen »15/XII» och av den 23/VIII 1936.) (b. 32, s. 121.)

Det har fastställts genom den förberedande rannsakingens material och genom bekännelser av de anklagade själva : S. A. Rataitjak, I. A. Knjasev, J. D. Turok, G. E. Pusjin, I. J. Hrasje, A. A. Sjestov och M. S. Stroilov, att det trotskistiska parallellcentrum vid sidan av sin diversions- och skadegörelseverksamhet tillmätte organiserandet av spioneri till förmån för utländska spionageorgan en icke mindre allvarlig betydelse i kampen mot Sovjetunionen.

Alla ovannämnda anklagade, vilka stått i förbindelse med representanter för tyska och japanska spionageorgan, har systematiskt till dessa utlämnat statshemligheter av allra största vikt.

Så utlämnade exempelvis anklagade Knjasev genom förmedling av ovannämnda agent för japanska spionagetjänsten, hr X åt denna spionagetjänst hemliga meddelanden om Sovjetunionens järnvägars tekniska tillstånd, deras mobiliseringsberedskap och om militärtransporter.» (b. 32, s. 103.)

Anklagade S. A. Rataitjak, G. E. Pusjin och I. Hrasje har erkänt att de stått i förbindelse med tyska spionagetjänsten, till vilken de överlämnat hemligt material om våra kemiska fabrikers tillstånd och arbete.

Förhörd i denna fråga uttalade anklagade *Hrasje*:

»Den organisation, som jag tillhörde, utövade på uppdrag av tyska spionagetjänsten inte endast diversions- utan även spioneriverksamhet på den kemiska industrins företag.» (b. 21, s. 40.)

Anklagade G. E. Pusjin erkände sitt deltagande i spioneri samt förklarade att han och anklagade S. A. Rataitjak upprätthållit förbindelsen med tyska spionagetjänsten genom Lenz, montör i firman »Linde».

Vid förhör den 26 oktober 1936 uttalade anklagade G. E. Pusjin: »Lenz erhöll följande material:

1. uppgifter om produktionen på alla Sovjetunionens kemiska företag för år 1934;
2. programmets för arbetet på alla Sovjetunionens kemiska företag för år 1935;
3. planen för uppförandet av kvävekombinat, vari förutsågs byggnadsarbeten, vilka skulle avslutas år 1938.

Allt detta material överlämnade jag personligen åt Lenz vid olika tillfällen under första halvåret 1935.

Dessutom fick jag veta av Lenz, att han direkt av Rataitjak fått uppgifter om produktionen för år 1934 samt programmet för arbetet under 1935 på de militära kemiska fabrikerna. Förutom allt detta försåg jag systematiskt Lenz med meddelanden om stillestånd i arbetet, om maskinskador och, om den maskinella utrustningens tillstånd' i kvävefabrikerna.» (b. 9, s. 31.)

Liknande spioneriverksamhet till förmån för den tyska spionage tjänsten bedrevs även av anklagade A. A. Sjestov och M. S. Stroilov, vilka överbevisats om brottslig förbindelse med en rad spioner, som kommit till Sovjetunionen under skylten av utländska specialister, t. ex. den för spioneri- och diversionsverksamhet i »Kemerovomålet» dömda ingenjör Stickling. Trotskisternas spioneriverksamhet till förmån för den tyska spionagetjänsten maskerades i en del fall med förbindelse med några tyska firmor.

Det har fastställts genom rannsakingen i föreliggande mål, att en överenskommelse avslutats mellan L. Trotski och några tyska firmor, enligt vilken dessa firmor underhöll trotskisterna på bekostnad av en fond, som bildades genom pristillägg på de varor, vilka importerades från Tyskland till Sovjetunionen.

Härom yttrade anklagade Pjatakov i samband med sitt samtal med Trotskis son, L. Sedov, som befinner sig i emigration:

»... Sedov meddelade mig Trotskis anvisning om att jag borde försöka placera flera beställningar hos firmorna »Demag» och »Borsig», med vilkas representanter Trotski står i förbindelse.

Ni kommer att få betala högre priser — tillade Sedov — men dessa pengar kommer vårt arbete till godo.» (b. 1, s. 227.)

I sina planer på att störta sovjetregeringen och tillskansa sig makten, tillmätte L. Trotski och parallellcentrum terroristdåd mot SUKP(b):s och sovjetregeringens ledare primär betydelse.

Det har fastställts genom den förberedande rannsakingen i föreliggande mål, att det trotskistiska parallellcentrum enligt direkta anvisningar av L. D. Trotski, vilka J. L. Pjatakov och K. B. Radek erhållit, organiserat en rad terroristiska grupper i Moskva, Leningrad, Kiev, Rostov, Sotji, Novorossisk och andra städer.

Enligt anklagade K. Radeks ord krävde L. D. Trotski att man skulle:

»... organisera ett slutet kollektiv av pålitligt folk för att föröva terroristiska attentat mot SUKP(b) :s ledning, i främsta rummet mot Stalin.» (b. 5, s. 102.)

Likadana anvisningar gav L. D. Trotski anklagade Pjatakov i ett samtal med honom år 1935. Anklagade Pjatakov yttrade:

»... I detta samtal sade Trotski : Ni måste begripa, att den stalinska regeringen ej kan störtas utan en hel serie av terroristiska dåd, vilka måste utföras så fort som möjligt. Man måste skärpa kampen ändå mera, utvidga den ytterligare. Man får bokstavligen inte rygga tillbaka för någonting, för att störta Stalin.» (b. 1, s. 263, 264.)

Så instruerade fascismens agent, L. D. Trotski, den trotskistiska organisationen, som förberett en rad terrordåd mot SUKP(b):s och sovjetregeringens ledare.

Vid organiserandet av ovannämnda terrordåd försökte det trotskistiska centrum att använda sig av de tillfällen, då SUKP(b) :s och sovjetregeringens ledare reste ut till landsorten.

Då ordföranden för Sovjetunionens folkkommissariers Råd, kamrat V. M. Molotov, befann sig i Sibirien år 1934, utförde t. ex. de trotskistiska terroristerna, under ledning av anklagade Sjestov ett attentat mot kamrat V. M. Molotov, i det de arrangerade en automobilkatastrof.

Den direkta verkställaren av detta nedriga brott, en medlem av den trotskistiska terroristgruppen, anklagade Arnold, uttalade härom vid förhöret den 21 september 1936 följande:

»I september 1934, jag minns inte riktigt vilken dag, lät Tjerepuhin kalla in mig i sitt arbetsrum och förberedde mig på att Molotov skulle komma till Prokovjevsk ... Samtidigt förklarade han att jag måste offra mig och till varje pris arrangera en katastrof med min automobil, som skulle ställas till Molotovs förfogande. Jag samtyckte och' svarade att allt skulle bli gjort.» (b. 36, s. 32, 33.)

Anklagade Sjestov bekräftade detta och yttrade:

»På anvisning av Muralov bedrev jag år 1934 förberedelse till ett terrordåd mot ordföranden för Sovjetunionens Folkkommissariers Råd, Molotov, och sekreteraren för Västsibiriska landskapspartikommittén, Eiche.» (b. 15, s. 157.)

Attentatet mot ordföranden för Sovjetunionens Folkkommissariers Råd, kamrat V. M. Molotov, vilket skedde i form av en olyckshändelse med den bil, i vilken denne körde från gruvan nr 3:s expedition (gruvstyrelsen i Prokopjevsk) till arbetarnas bostadsområde, blev verkligen utfört, ehuru utan resultat. (b. 36, s. 48.)

Sådan är den skändliga, förrädiska, sovjetfientliga verksamhet, som trotskisterna, dessa föraktliga fascistiska legodrängar, dessa fosterlandsförrädare och folkfiender utfört. Sedan de blivit slutgiltigt slagna i sin långvariga kamp mot partiet och sovjetmakten och till följd av socialismens fullständiga seger i Sovjetunionen berövade varje understöd av folkmassorna, har L. D. Trotski och hans hantlangare L. Pjatakov, Radek, Sokolnikov, Serebrjakov, Livschitz och de övriga anklagade i föreliggande mål, som utgör en isolerad grupp av banditer och spioner, politisk dömda till undergång och brännmärkta av sovjetfolkets allmänna förakt, utfört ett oerhört förräderi mot arbetarklassens och böndernas intressen, förrått fosterlandet och förvandlats till en spion-, diversions- och skadegöraragentur för de tyska och japanska fascistiska krafterna.

Anklagelseformeln.

Rannsakningsmakten anser det vara fastställt:

1. att det år 1933 enligt L. D. Trotskis anvisning organiserats ett parallellcentrum, bestående av i föreliggande mål anklagade: J. L. Pjatakov, K. B. Radek, G. J. Sokolnikov och L. P. Serebrjakov, vars uppgift var att leda en brottslig, sovjetfientlig spioneri-, diversions- och terrorverksamhet, inriktad på att undergräva Sovjetunionens militära makt, att påskynda ett militärt angrepp mot Sovjetunionen, att samarbeta med utländska angripare vid annekteringen och styckandet av Sovjetunionens territorium, att störta sovjetmakten och återupprätta kapitalismen och bourgeoisiens makt i Sovjetunionen;

2. att detta centrum på uppdrag av samma L. D. Trotski genom anklagade Sokolnikov och Radek trätt i förbindelse med representanterna för några utländska stater i syfte att organisera gemensam kamp mot Sovjetunionen, varvid det trotskistiska centrum förband sig att om det komme att övertaga makten, bevilja dessa stater en hel rad politiska och ekonomiska fördelar samt territoriella avträdelser;

3. att detta centrum dessutom genom sina medlemmar och andra deltagare i den brottsliga trotskistiska organisationen systematiskt bedrivit spioneri till förmån för dessa stater, utlämnande åt utländska spionageorgan hemliga meddelanden av största betydelse för staten;

4. att detta centrum i syfte att undergräva Sovjetunionens ekonomiska makt och försvarsberedskap organiserat och förövat en rad skadegörelse- och diversionsdåd på ett antal företag och inom järnvägsväsendet, vilka medfört förlust av människoliv och förstörelse av värdefull statsegendom;

5. att detta centrum förberett en rad terrordåd mot SUKP(b) :s och sovjetregeringens ledare, samt att försök att verkställa dessa dåd blivit gjorda;

6. att förutom ledarna för detta centrum: anklagade J. L. Pjatakov, G. J. Sokolnikov, K. B. Radek och L. P. Serebrjakov i ovan påvisade brottsliga verksamhet aktivt deltagit anklagade J. A. Livschitz, N. I. Muralov, J. N. Drobnis, M. S. Boguslavski, I. A. Knjasev, J. D. Turok, S. A. Rataitjak, B. O. Norkin, A. A. Sjestov, M. S. Stroilov, I. J. Hrasje, G. E. Pusjin och V. V. Arnold.

Samtliga anklagade har erkänt sig fullt skyldiga till de anklagelser, som rests emot dem och är överbevisade genom de dokument, det sakliga bevismaterialet och de vittnesutsagor, som förefinnes i målet.

På grund av det ovan framställda anklagas :

1. Pjatakov, Juri (Georg) Leonidovitj, f. 1890, tjänsteman,
2. Sokolnikov, Georg Jakovlevitj, f. 1888, tjänsteman,
3. Radek, Karl Bernhardovitj, f. 1885, journalist,
4. Serebrjakov, Leonid Petrovitj, f. 1888, tjänsteman, för att de som deltagare i det sovjetfientliga, illegala trotskistiska centrum förrått fosterlandet, då de förövat brott, vilka påvisas i anklagelseformelns 1-6 punkter, d. v. s. brott mot § 58-1-a, 58-8, 58-9 och 58-11 av RSFSR:s strafflag.
5. Livschitz, Jakob Abramovitj, f. 1896, tjänsteman,
6. Muralov, Nikolaj Ivanovitj, f. 1877, tjänsteman.
7. Drobnis, Jakob Naumovitj, f. 1891, tjänsteman,
8. Boguslavski, Mikael Salomonovitj, f. 1886, tjänsteman,
9. Knjasev, Ivan Alexandrovitj, f. 1893, tjänsteman;
10. Rataitjak, Stanislav- Antonovitj, f. 1894, tjänsteman,
11. Norkin, Boris Osipovitj, f. 1895, tjänsteman.
12. Sjestov, Alexej Alexandrovitj, f. 1896, tjänsteman,
13. Stroilov, Mikael Stefanovitj, f. 1899, tjänsteman,
14. Turok, Josef Dmitrievitj, f. 1900, tjänsteman;
15. Hrasje, Ivan Joseffovitj, f. 1880, tjänsteman.
16. Pusjin, Gabriel Jefremovitj, f. 1896, tjänsteman,
17. Arnold, Valentin Valfridovitj, alias Vasiljev, Valentin Vasiljevitj, f. 1894, tjänsteman för att de som aktiva deltagare i samma sovjetfientliga, illegala trotskistiska organisation förrått

fosterlandet och förövat brott, som påvisats i anklagelseformelns 1-6 punkter, d. v. s. brott mot §§ 58-1-a, 58-8, 58-9 och 58-11 av RSFSR:s strafflag.

De i emigration befintliga L. Trotski och hans son L. L. Sedov, vilka genom materialet i föreliggande mål ånyo beslagits med att direkt leda det trotskistiska centrums förräddarverksamhet, skall i händelse de anträffas å Sovjetunionens territorium, omedelbart häktas och ställas till ansvar inför Sovjetunionens Högsta domstols Militärkollegium. På grund av det ovan framställda och i överensstämmelse, med Sovjetunionens Centrala Exekutivkommittés beslut av den 10 juli.

Föreliggande anklagelseakt är upprättad i staden Moskva den 19 1934 skall alla ovan uppräknade personer ställas till ansvar inför Sovjetunionens Högsta domstols Militärkollegium.

Januari 1937.

Sovjetunionens allmänna åklagare

A. Vysjinski.

Ordföranden: Anklagade Pjatakov, erkänner ni er skyldig till de anklagelser, som rests emot er?

Pjatakov: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Sokolnikov, erkänner ni er skyldig till de anklagelser, som rests emot er?

Sokolnikov: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Radek, erkänner ni er skyldig?

Radek: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Serebrjakov, erkänner ni er skyldig?

Serebrjakov: Ja.

Ordföranden: Anklagade Livschitz, erkänner ni er skyldig?

Livschitz: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Muralov, erkänner ni er skyldig?

Muralov: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Drobnis, erkänner ni er skyldig?

Drobnis: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Boguslavski, erkänner ni er skyldig?

Boguslavski: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Knjasev, erkänner ni er skyldig?

Knjasev: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Rataitjak, erkänner ni er skyldig?

Rataitjak: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Norkin, erkänner ni er skyldig?

Norkin: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Sjestov, erkänner ni er skyldig?

Sjestov: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Stroilov, erkänner ni er skyldig?

Stroilov: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Turok, erkänner ni er skyldig?

Turok: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Hrasje, erkänner ni er skyldig?

Hrasje: Ja., jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Pusjin, erkänner ni er skyldig?

Pusjin: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Anklagade Arnold, erkänner ni er skyldig?

Arnold: Ja, jag erkänner mig skyldig.

Ordföranden: Sammanträdet avbrytes på 15 minuter.

* * *

Ordföranden: Sammanträdet fortsätter. Kamrat åklagare, vilka förslag har ni att göra beträffande ordningsföljden vid den rättsliga rannsakingen i målet?

Vysjinski: Jag föreslår att börja den rättsliga rannsakingen med förhör av de anklagade samt att förhöra vittnena under loppet av den rättsliga rannsakingen och av förhöret med de anklagade, i den mån det blir nödvändigt att utreda eller förtydliga en eller annan omständighet i målet. Jag skulle vilja föreslå att förhöra de anklagade i följande ordning: att börja med Pjatakov, vidare Radek, Sokolnikov, Serebrjakov, efter dem Drobnis, Muralov, Boguslavski, Norkin, Sjestov och Stroilov. Därefter förhöra järnvägsmannagruppen: Livschitz, Knjasev, Turok. Efter dem: Rataitjak, Hrasje, Pusjin samt till slut förhöra Arnold.

Ordföranden: Har försvaret några invändningar?

Försvaret: Nej.

Ordföranden: Har de anklagade några invändningar?

De anklagade: Nej.

Ordföranden: Rätten fastställer den av allmänna åklagaren föreslagna förhandlingsordningen för den rättsliga rannsakingen. Den anklagade Pjatakov skall först förhöras. Har allmänna åklagaren några frågor att ställa?

Förhöret med den anklagade Pjatakov.

Vysjinski: Säg mig, när började den senaste perioden av er illegala trotskistiska verksamhet?

Pjatakov: År 1931 — det var den senaste perioden, åren 1926-27 ej inberäknade.

Vysjinski: Vari tog sig denna verksamhet uttryck?

Pjatakov: År 1931 blev jag sänd till Berlin i tjänsteärenden. Samtidigt

....